

Jan K u b á č e k:
Středoevropská politika s přihlédnutím k aktivitám visegrádské skupiny
(posudek diplomové práce, Praha 23/5 2006)

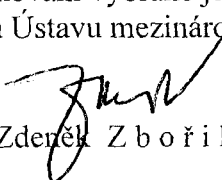
Tato k obhajobě předložená práce splňuje nejen všechny podmínky kladené na diplomové práce na FFUK, ale je také relativně rozsáhlá a zpracovaná na základě velkého množství pramenů a literatury (viz ss.93-112). Jejich členění je sice trochu nepřehledné (splývá zde literatura s kratšími studii a dokonce i s články z denního tisku a internetovými zdroji), to však ale nic nemění na jejich kvalitním výběru a kritickém studiu.

Formálně je celá práce rozdělena do dvanácti kapitol, z nichž kromě úvodní a závěrečné (kap. I. ss.5-7, a X. ss.90-92), které jsou popisem rozvržení celé práce a popisem záměru a cílů, nastíněním základní metodologie, ale také shrnutím dosažených výsledků autorova badání, si ve zbývajících osmi autor klade otázky související s historickými souvislostmi a aktuálním vnímáním pojmu střední Evropa, jeho vývojem a diskusemi o oprávněnosti užívání tohoto konceptu. Kapitoly IV.-VII. jsou hodnotícím popisem vzniku a vývoje Visegrádu (ss.22-77), jeho institucí a konečně ve dvou zbývajících kapitolách VIII. a IX. (ss.78-89) jsou kladeny otázky týkající se budoucnosti visegrádské spolupráce a pochopení její existence či funkce po vstupu jejích účastníků do EU.

Autorovi se podařilo shromáždit mnoho relevantních poznatků nejrůznějších autorů, od historiků a politologů, až po spisovatele a politologizující politiky, uspořádat je, posoudit a postupně je využít k doložení několika svých tezí, z nichž za nejdůležitější považují nejen shrnutí výsledků jeho hodnocení debaty o celém středoevropském prostoru, ale zejména to, co nazývá *novými výzvami*, v podstatě aktuálním souborem sociálních a politických představ, ale i dosavadních zkušeností s tímto typem mikro-integrace v makro-rozměrech Evropské unie. Důležitou otázkou pak také je, zda existuje něco, co lze nazvat politikou vzájemnosti nebo regionálního vědomí a jaká jsou česká specifika, respektive jaký je specifický postoj ČR k celé záležitosti. Zajímavý je ovšem i názor, že ... *Visegrádu stále ještě chybí dostatečný étos* (viz s.92), jakýsi hlubší prožitek vzájemnosti a pochopení stavu, který nastal po rozšíření EU na současnou pětadvacítku.

Práce je velmi pečlivě zpracována a až na drobné neopravené tiskové chyby jsem v ní nenašel větší přestupky proti formě zpracování. Snad bylo možné vyvarovat se některých žurnalistických nadsázek a poetického přenášení významů, ale na druhé straně je třeba ocenit v podobných textech výjimečnou snahu vyvarovat se zneužívání geopolitických stereotypů, které jsou zejména v populárně-naučných časopisech (viz Střední Evropu) tak časté.

Práci doporučuji k obhajobě, hodnotím ji jako výbornou a budu se zasazovat o její vydání, nebo alespoň publikování vybrané její části, pokud s tím autor bude souhlasit, v některém periodiku Ústavu mezinárodních vztahů.

Zdeněk Z b o ř i l